

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnarů a soudkyň JUDr. Dany Slávkové a Mgr. Adély Kaftanové ve věci

žalobců: a) Ing. R. [REDAKCE] M. [REDAKCE] narozený dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

b) Ing. R. [REDAKCE] R. [REDAKCE] narozený dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

oba zastoupeni advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D.
sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2

proti
žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16/424, 128 10 Praha 2

o náhradu škody a nemajetkové újmy, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 31. července 2018 č. j. 26C 406/2014-727

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve vyhovujících výrocích o věci samé (výrok II. a výrok V.) a ve výrocích o nákladech řízení (výroky VII. a VIII.) **zrušuje** a věc **se** v tomto rozsahu **vrací** soudu I. stupně k dalšímu řízení.
- II. V dalším řízení věc projedná a rozhodne jiný soudce.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně připustil změnu žaloby navrženou v podání žalobců ze dne 30. 9. 2015 (výrok I.), uložil žalované povinnost zaplatit žalobci a) Ing. R. [REDAKCE] M. [REDAKCE] 915 821,44 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 905 700,13 Kč od 23. 11. 2014 do zaplacení a z částky 10 121,31 Kč od 7. 10. 2015 do zaplacení (výrok II.), zamítl žalobu (žalobce a/) na zaplacení částky 237 850 Kč s příslušenstvím (výrok III.), zastavil řízení ohledně částky 3 468 161,50 Kč (výrok IV.), uložil žalované povinnost zaplatit žalobci b) R. [REDAKCE] R. [REDAKCE] částku 1 528 838 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně od 23.11.2014 do zaplacení (výrok V.), zastavil řízení ohledně částky 6 727 236 Kč s příslušenstvím (výrok VI.), uložil žalované povinnost nahradit žalobcům náklady řízení – žalobci a) částku 247 628 Kč a žalobci b) částku 377 844 Kč (výrok VII.) a vyslovil, že státu se nepřiznává náhrada nákladů řízení (výrok VIII.).
2. Rozsudek napadla ve vyhovujících výrocích o věci samé (a v akcesorických výrocích o nákladech řízení) včasným odvoláním žalovaná. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek v napadeném rozsahu pro nepřezkoumatelnost zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k novému rozhodnutí. Navrhla rovněž, aby odvolací soud vyslovil, že věc projedná a rozhodne jiný soudce, neboť při vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrdličková.

napadeného rozsudku nebyl respektován pokyn odvolacího soudu na řádné odůvodnění rozhodnutí uložený v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2018 č.j. 29Co 464/2017-696, jímž byl zčásti zrušen předešlý rozsudek soudu I. stupně.

3. Žalobci se k odvolání nevyjádřili.
4. Odvolací soud projednal věc dle § 212 a § 212a o.s.ř. v odvoláním napadeném rozsahu včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a došel k závěru, že odvolání je důvodné.
5. Odvolací soud je nucen konstatovat, že rozsudek (v té části, která je napadena odvoláním) trpí stejnou vadou jakou předešlý rozsudek soudu I. stupně ze dne 27. 7. 2017 č.j. 26C 406/2014-631, a to nesrozumitelností důvodů rozhodnutí. Vyhovující výroky rozhodnutí soudu I. stupně, jimiž bylo částečně vyhověno 1) žalobnímu návrhu žalobce a) na zaplacení doplatku nákladů obhajoby ve výši 289 879,50 Kč spolu s úrokem z prodlení v zákonné výši za dobu od 23. 11. 2014 do zaplacení, 2) žalobnímu návrhu žalobce a) na zaplacení ušlého zisku z příjmů ze služebního poměru za dobu od [REDACTED] do [REDACTED] ve výši [REDACTED] Kč s úrokem z prodlení za dobu od 23. 11. 2014 do zaplacení a 3) žalobnímu návrhu žalobce b) na zaplacení ušlého zisku z příjmů ze služebního poměru za dobu od [REDACTED] do [REDACTED] ve výši [REDACTED] Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši za dobu od 23. 11. 2014, bohužel nadále nejsou odůvodněny způsobem, který odpovídá ust. § 157 odst. 2 o. s. ř. Odůvodnění rozsudku postrádá srozumitelná skutková zjištění soudu s vysvětlením, o jaké důkazy soud I. stupně svá skutková zjištění opřel, příp. jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil. Na to pak navazuje i zcela nedostatečné vysvětlení, jak byla konkrétní skutková zjištění posouzena po právní stránce.
6. Odvolací soud tedy vyhovující výroky rozsudku soudu I. stupně ohledně obou žalobců dle ust. § 219a odst. 1, písm. b) o. s. ř. zrušil a věc v tomto rozsahu dle ustanovení § 221 odst. 1, písm. a) o. s. ř. vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení. Protože ke stejnému významnému pochybení došlo v (délétrvajícím) řízení již podruhé, nařídil odvolací soud, aby – v zájmu rychlého skončení sporu – věc projednal a rozhodl jiný soudce soudu I. stupně. Opakované vydání nepřezkoumatelného rozhodnutí je závažnou vadou řízení, která takový postup odůvodňuje.
7. S ohledem na (ne zcela přesné) pravomocné výroky napadeného rozsudku soudu I. stupně, předešlá pravomocná rozhodnutí ve věci a aktuální procesní stanovisko žalobců lze uzavřít, že v dalším řízení soud I. stupně projedná: **žalobní návrh žalobce a) na zaplacení ušlého zisku z příjmů ze služebního poměru za dobu od [REDACTED] do [REDACTED] ve výši [REDACTED] Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši za dobu od 23. 11. 2014 do zaplacení, žalobní návrh žalobce b) na zaplacení ušlého zisku z příjmů ze služebního poměru za dobu od [REDACTED] do [REDACTED] ve výši [REDACTED] Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši za dobu od 23. 11. 2014 do zaplacení a žalobní návrh žalobce a) na zaplacení doplatku nákladů obhajoby ve výši 52 029,44 Kč (rozdíl mezi částkou přiznanou soudem I. stupně tomuto žalobci ve výroku II. rozsudku a částkou tímto žalobcem aktuálně žádanou na ušlém zisku; tj. 915 821,44 minus 863 792 Kč) s úrokem z prodlení v zákonné výši za dobu od 23. 11. 2014 do zaplacení.**
8. Odvolací soud si dovoluje připomenout to, co již uvedl v rozsudku ze dne 22. 2. 2018. Ke srozumitelnému odůvodnění rozhodnutí o doplatku na nákladech obhajoby je třeba uvést jasné zjištění o tom, za jaké služby právní pomoci v průběhu trestního řízení žalobce a) zaplatil. Jen na takové zjištění může logicky navazovat ocenění výše odměny a náhrad za skutečněné úkony právní pomoci dle ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb., jak předpokládá ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. Výsledkem úvah soudu I. stupně o aplikaci konkrétních ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb. (které je třeba do odůvodnění rozsudku uvést) pak bude celkové

ocenění všech zjištěných úkonů právní služby včetně ocenění náhrad výdajů. Výslednou sumu pak bude třeba porovnat s finančním plněním, které žalovaný žalobci a) již poskytl. K argumentaci žalované, že některé žádané náklady obhajoby („vyplyvající z faktur č. 30-2247/2008 a č. 30-443/2009“) nebyly předmětem předběžného projednání, a nemohou být tudíž ani předmětem soudního řízení, odvolací soud podotýká, že předmět předběžného projednání byl jednoznačně definován již jako náklady obhajoby konkrétně označeného trestního řízení a částkou, jež byla žalobcem na nákladech požadována. Oprávněnost výše požadovaných nákladů je otázkou dokazování (jak při předběžném projednání, tak v soudním řízení), případně ocenění uskutečněných právních služeb podle ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb. Ke srozumitelnému odůvodnění rozhodnutí o náhradě ušlého zisku je třeba uvést, jakých příjmů a z jakých zdrojů podle zjištění soudu I. stupně oba žalobci v rozhodných obdobích (každý žalobce v jiném) skutečně dosahovali a jakých příjmů a z jakých zdrojů by ve stejných obdobích žalobci dosahovali za obvyklého běhu věcí – nebýt předmětného trestného stíhání. Konečně odvolací soud připomíná, že s ohledem na jednoznačný názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 15. 4. 2010 sp. zn. 21Cdo 1788/2009 ušlý zisk žalobců nemohou zvyšovat neobdržené náhrady na vyrovnání zvýšených životních nákladů na zahraničním pracovišti (dle ust. § 3 nař. vlády č. 62/1994 Sb., o poskytování náhrad některých výdajů zaměstnancům rozpočtových a příspěvkových organizací s pravidelným pracovištěm v zahraničí), které nebyly obdrženy proto, že žalobci na zahraničních pracovištích nepůsobili. Tato náhrada není požitkem vypláceným zaměstnavatelem, který by byl určen na rozšíření majetkové sféry zaměstnance, nýbrž plněním, které má kompenzovat újmu, která by – při nevyplacení náhrady – zaměstnanci při výkonu práce v zahraničí vznikla.

9. V dalším řízení tedy soud I. stupně rozhodne o výše vymezených žalobních návrzích a své rozhodnutí v souladu s ust. § 157 odst. 2 o. s. ř. řádně odůvodní. Současně rozhodne i o nákladech řízení, včetně tohoto řízení odvolacího.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 7. března 2019

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu